

ЗАКЛИНАНИЕ НА ДУХА

на Сиракъ Скитникъ

Дигни, о жрецъ, разискренъ жезълъ,
Заклиной, знакове чъртай!
Луната ликъ на богъ извѣза,
И духъ нетлѣненъ е възлѣзълъ
Изъ пепельта на рухналъ край!

Снемете траурния блѣсъкъ,
Смѣлчани тихи равнини!
Въ рѣки да звѣнне звѣнъкъ плѣсъкъ,
Да пламне златоносенъ пѣсъкъ
Прѣзъ сини пѣещи вѣлки!

Разлиствай лѣсове, джбрави,
О край на буйственъ праотецъ!
Да екне въ жилитѣ корави
Кръвъта, що мечъ и подвигъ слави,
Жаднѣе бранъ и гордъ вѣнецъ!

И съ грѣмъ въ подземни водопади
Да тѣтне яростъ, пламъ и кръвъ!
Дигни отъ свята мѣсть грамади,
Откѣрмай духъ на безпощади,
Духътъ на ангелъ и на лъвъ!